

[Lausten.]

ende Udstykningen dernede. Jeg for mit Vedkommende har ikke mærket noget til nogen Forargelse. Jeg vil tro, at en Udtalelse som denne, fremsat fra denne Plads af det ærede Medlem, vil være egnet til at fremkalde en Del af den Forargelse, der tales om. Vi har ogsaa, siden den Tale blev holdt, set, at den faktisk har fremkaldt Forargelse, rigtignok paa en anden Maade, end det ærede Medlem tænkte sig. Jeg har set Artikler fra Indsendere til sønderjydske Blade, som virkelig var forargede, men det var rigtignok i en anden Retning, end Forslagsstilleren mente. At den store Forargelse i vide Kredse, som Forslagsstilleren talte om, skulde ligge og ulme dernede for at bryde løs, hvis Forslaget ikke blev vedtaget, kan jeg absolut ikke indrømme er rigtigt. Det er mildest talt stærkt overdrevet. Sønderjyderne er ikke Folk, som skjuler deres Forargelse, det har vi set adskillige Gange i Aarene siden Genforeningen. De er ikke kede af eller bange for at give den Luft, de skal nok give deres Mishag til Kende, enten det sker ved Protestmøder, gennem Pressen, ved Deputationer til Regeringen eller paa anden Maade; de skal nok faa Luft for deres Forargelse, de gemmer den ikke, og jeg synes, det er godt, at de ikke er bange for at komme frem med deres Forargelse, naar de føler nogen. Det høje Ting kan derfor være ganske sikker paa, at hvis virkelig vide Kredse af den sønderjydske Befolkning var forargede over de Udstykningsbestemmelser, vi har haft i de sidste Aar, skulde vi nok for længst have faaet Besked derom. Jeg gentager, at jeg hverken har hørt eller set noget til en saadan Forargelse; tværtimod, naar der har været en Artikel i Pressen angaaende Udstykningen i Sønderjylland, har hele Pressen lige fra yderste Venstre til yderste Højre, baade Socialdemokraternes Presse og det radikale Venstres Presse, og ogsaa Hovedstadspressen herovre, udtalt meget anerkendende Ord om det Udstykningsarbejde, der er gjort i Sønderjylland. Det har jeg set indtil for ganske kort Tid siden. De enkelte Gange, jeg har set noget andet, har det i Regelen været, naar det ærede 1ste tingvalgte Medlem har holdt en Tale her, for et Aar siden og nu igen i Aar. Saa bliver den selvfølgelig refereret, det er den lavet til, og saa er der virkelig nogen Forargelse i den sønderjydske Presse. Nu vil det ærede Medlem maaske nok sige, at jeg ikke kommer i og ikke er saa nøje kendt med de Kredse, det her drejer sig om. Jo, jeg kommer i de Kredse, som bebor en hel Del af Udstyk-

ningslodderne dernede, jeg kommer en Del sammen med de Mennesker, som bebor disse Lodder, maaske mindre med de Mennesker, som ønsker at sælge Jorden til Lodder, det er rigtigt, men i hvert Fald kender det ærede Medlem og jeg begge lidt til de Ting, maaske nok fra to Sider.

Saa sagde det ærede Medlem — det er for Resten citeret før i Dag —, at der neppe er een af dem, der før og efter Genforeningen har baaret Dagens Byrde i det nationale Arbejde, som er Tilhænger af Fæsteforholdet i Jordspørgsmaalet. Jeg vil gerne sige — jeg har gjort det før fra denne Plads —, at Udstykningsarbejdet, Jordudstykningsarbejdet i sig selv og ganske særlig hos os — og dermed mener jeg den Udstykning, der gaar mest i Dybden —, er en stor national Gerning, det er egentlig den største, der kan gøres; men jeg synes dog, at man ikke uden videre kan sammenstille eller blot nævne Politik i Sønderjylland før og efter Genforeningen i een Sætning. Se, før, da var Nationalitetsskampen, da var Nationalitetspolitikken det eneste, der var Tale om, det var den, Valget stod paa, naar man skulde gaa til Valg. Socialpolitik i Tyskland havde de enkelte Repræsentanter, som kunde stilles fra Sønderjylland, selvfølgelig ikke den mindste Indflydelse paa, og den Gang var det, ja, jeg kan godt sige selvfølgelig, kun den, der var økonomisk ganske uafhængig eller blev gjort uafhængig, som kunde give sig til at drive Politik. Det var saadan, og det kunde ikke være anderledes; jeg tror, at alle, der blot i nogen Grad har befattet sig med det Spørgsmaal, vil give mig Ret heri. Som Tiderne nu har formet sig, er det fremfor alt de sociale Problemer, der staar i Forgrunden. Nu kan de, som ikke i social og økonomisk Henseende er uafhængige, ogsaa risikere at deltage i politisk Arbejde. Ja, jeg synes, der er saa stor Forskel paa de to politiske Tidsperioder, at de slet ikke kan sammenlignes og sammenstilles, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem i det hele taget vil gøre det. Det tjener blot til igen at vække Modsætninger i politisk Henseende dernede.

Endvidere udtalte det ærede Medlem (Jepsen Christensen), at den Lovgivning, der møder os, skal stille alle Borgere lige for Loven og fordele Goderne ligeligt mellem dem. Dertil vil jeg gerne sige — jeg har ogsaa sagt det før fra denne Plads —, at jeg ønsker ingen Særlovgivning for Sønderjylland, ikke paa dette og ikke paa noget andet Omraade, Skolelovgivningen selvfølgelig undtaget — det er jo altid saaledes i Grænselande, at man i den Henseende maa